

IAK voor concept-besluit algemene regels windparken op zee

Het IAK (Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving) bevat normen waaraan goed beleid of goede regelgeving dient te voldoen. Uitgebreide informatie is te vinden op www.naarhetiak.nl

1. Wat is de aanleiding?

Op grond van richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen dient Nederland ervoor te zorgen dat zijn aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in 2020 minstens gelijk is aan 14%.

In het "Energieakkoord voor Duurzame Groei", dat het kabinet in september 2013 heeft gesloten met werkgevers, werknemers, natuur- en milieuorganisaties, energiebedrijven, decentrale overheden en vele andere organisaties, is afgesproken dat het kabinet zorg draagt voor een robuust wettelijk kader om de opschaling van windenergie op zee mogelijk te maken (Tweede Kamer, vergaderjaar 2012–2013, 30 196, nr. 202).

Windparken op zee kunnen een substantiële bijdrage leveren aan het halen van het doel van 14%. Op dit moment zijn er twee gebouwd (228 MW) en drie in aanbouw (729 MW). In het Energieakkoord is afgesproken om in 2023 4.450 MW aan windparken op zee operationeel te hebben.

2. Wie zijn betrokken?

Het deel van de windsector dat windparken op zee wil realiseren.

3. Wat is het probleem?

De aanwezigheid van windparken op zee alsmede werkzaamheden aan windparken kunnen gevolgen hebben voor andere gebruikers van het gebied en voor het milieu. Met het oog daarop bevatten de vergunningen die tot nu toe zijn verleend voor windparken op zee diverse vergunningvoorschriften ter bescherming van m.n. scheepvaart, luchtvaart en het milieu. Vergunningvoorschriften geven de initiatiefnemer minder voorafgaande rechtszekerheid en zijn voor andere belanghebbenden minder transparant dan algemene regels. Bij de verwachte schaalvergroting bestaat juist aan rechtszekerheid en transparantie een grotere behoefte.

4. Wat is het doel?

Met de komende schaa sprong is het goed om alle niet-locatie specifieke vereisten voor de bouw, exploitatie en verwijdering van een windpark op zee te uniformeren. Het doel hiervan is het vereenvoudigen van de uitvoeringspraktijk: eenduidige, transparante algemene regels, die een optimale bescherming van de Noordzee bieden, met een minimum aan administratieve lasten voor de windsector.

Dit maakt dat de sector vooraf meer zekerheid heeft, waardoor zij beter kan opereren en goedkoper windenergie kan produceren. Terwijl het Rijk goed vanuit haar beheerstaak toezicht en handhaving kan uitoefenen, alsmede het borgen van de veiligheid op de Noordzee.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Afdoende bescherming van (de functies van) de Noordzee is niet gegarandeerd zonder bindende normstelling. Het gaat daarbij om veiligheid van het scheepvaart- en luchtvaartverkeer, bescherming van cultureel erfgoed en bescherming van het milieu.

6. Wat is het beste instrument?

Algemene regels zijn vanuit rechtszekerheid en rechtsgelijkheid te verkiezen boven vergunningvoorschriften.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

In vergelijking met de bestaande vergunningvoorschriften brengen de algemene regels een verlichting van administratieve lasten voor vergunninghouders. De uitvoeringslasten voor het bevoegd gezag worden lager. De bescherming van het milieu blijft op hetzelfde niveau als die nu is onder de vergunningvoorschriften.